

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พุทธศักราช ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะภายในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุม
การก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ในเขตท้องที่บางแห่ง
ในอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒. อาคารชนิดดังต่อไปนี้ บุคคลใดจะปลูกสร้างขึ้น
มิได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๔๘๘

- (๑) โรงฟอกหนัง
- (๒) โรงทำไม้ขีดไฟ
- (๓) โรงทำแชลแล็ก
- (๔) โรงต้มกลั่นสุรา เบียร์ หรือแอลกอฮอล์
- (๕) โรงทำเต้าหู้
- (๖) โรงทำวุ้นเส้น เส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊วยเคี้ยว หรือ
เกี่ยมอ
- (๗) โรงทำน้ำตาล หรือแบริ้แซ
- (๘) โรงถลุงแร่ หลอมโลหะ ยกเว้นการหลอมเงิน
ทอง นาค หรือทองคำขาว
- (๙) โรงหลอมแก้ว
- (๑๐) โรงเคี้ยวไขสัตว์ หนังสัตว์ หรือเอ็นสัตว์
- (๑๑) โรงย้อมผ้าซึ่งมีคนงาน ตามปกติตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป
- (๑๒) โรงทำเนยเทียม
- (๑๓) โรงทำดินเผา
- (๑๔) โรงทำสบู่

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๔๕๘

- (๑๕) โรงทำน้ำเคย กะปี่ น้ำปลา ไตปลา เต้าเจี้ยว
ซอว์ หรือหอยคอง
- (๑๖) โรงเผาเปลือกหอย
- (๑๗) โรงเก็บเขาสัตว์ หนังสัตว์ กระดุกสัตว์ หรือ
ขนสัตว์
- (๑๘) โรงทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนัง
หมู กุ้งแห้ง หรือเลือดแห้ง
- (๑๙) โรงนั่งปลาและต้มปลาซึ่งใช้แทนการนั่ง เว้น
การนั่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้าน
ข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนั่งหรือ
ต้มเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง
- (๒๐) โรงปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (๒๑) โรงทำเบี่ยงต่าง ๆ
- (๒๒) โรงเลื่อยไม้หรือซอยไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๒๓) โรงสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๒๔) โรงทำน้ำแข็ง
- (๒๕) โรงทำชุป
- (๒๖) โรงเคี้ยวหรืออัดเอาน้ำมันทุกชนิด

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๔๘๘

(๒๑) โรงล้าง ร่ม เคี้ยว หรือเก็บยาง

(๒๔) อาคารที่ใช้เพื่อทำการหรือใช้ประโยชน์เพื่อการ
อุตสาหกรรมและพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้เคเบิลไฟเพื่อ
กิจการนั้น เว้นแต่มีไว้เพื่อประกอบอาหารใน
ภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านขายข้าวแกง

ข้อ ๓ ให้กำหนดบริเวณข้างละ ๑๐๐ เมตร จากถนนสาย
พหลโยธิน สายบางเขน—ปากเกร็ด และถนนสายบางเขน—
มีนบุรี เป็นบริเวณซึ่งอาคารชนิดดังต่อไปนี้จะต้องปลูกสร้างขึ้น
มิได้

(๑) ห้องแถว

(๒) ดึกแถว

(๓) ตลาดสด

(๔) โรงมหรสพ

(๕) โรงซ่อมรถยนต์ ซ่อมรถยนต์ หรือพ่นสี

(๖) โรงกลึงโลหะ

(๗) อาคารพาณิชย์ที่ไม่ได้ทำขึ้นด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ ๔ อาคารที่ปลูกสร้างในที่ดินแปลงเดียวกันเป็นหลังๆ
ต้องมีที่ว่างห่างกันแต่ละหลังไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ เมตร สำหรับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๔๘๘

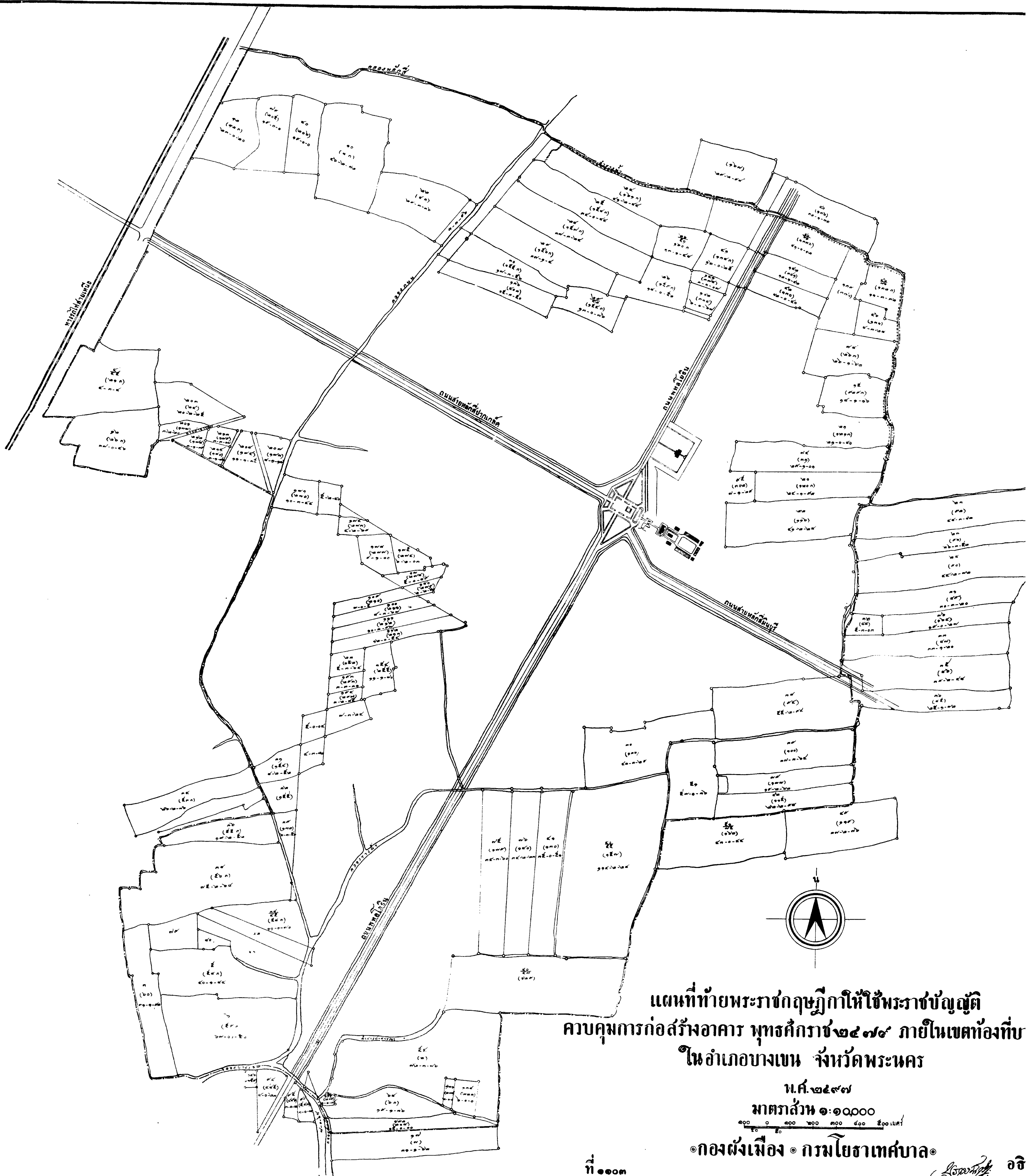
อาคาร ๒ ชั้นลงมา และ ๖.๐๐ เมตร สำหรับอาคาร ๓ ชั้นขึ้นไป ยกเว้นห้องครัวไฟ ห้องส้วมที่ใช้กับอาคารนั้น ๆ ซึ่งสูงจากพื้นดินถึงยอดหลังคาไม่เกิน ๔.๐๐ เมตร และเมื่อรวมเนื้อที่ว่างทั้งหมดภายในเนื้อที่แปลงนั้น ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของเนื้อที่คนแปลงนั้น .

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

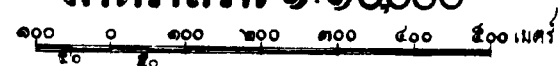
หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มี พระราชกฤษฎีกา ประกาศ ใช้ พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๔๗๘ ในเขตท้องที่บางแห่งในอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๘๗ ก็เพราะขณะนั้นสภาพจังหวัดพระนคร กำลังขยายตัวทั้งในการก่อสร้างอาคารและการผังเมือง ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการผังเมือง การบำรุงถนนคึกคัก การอนามัย การสุขภาพ และความมั่นคงแข็งแรง ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่บ้านเมือง จึงเห็นควรออกกฎกระทรวง ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารบางชนิดไว้

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติ
ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๑๘ ภายในเขตท้องที่
ในอำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตราส่วน ๑:๑๐,๐๐๐

• กองผังเมือง • กรมโยธาเทศบาล •

ที่ ๑๑๐๓

เครื่องหมาย

----- เขตควบคุมการก่อสร้างอาคาร

อธิบดี
นายจำเริญ
หัวหน้า
ตรา
๓๑ ๑๐ ๕๙